

11-~~1~~ 1-39 (140)

1)

Estimada Mercè. Era diu para ra a
escament, volitant que el mudiu de
Apolo, Janera las passiones, queda
tantant assanjat, quan ve la jermana
na amb la tara carta. No li esbe
rava par! És una jara, un vadigi
de la titeintina emitolan. Ah! no
envaja par las larrjue, la las priusse
ni les Hilloises. Putser e una bonteia,
pero nequta carta tara d'aquest mata
ni he parat content, tant content
que no se per on començar. És
a diu, sí. A tant seignem, tant
honnem.

Realment, pot estar ben satisfeta de la
carta del Dr. R. És ven que tantper
a França això del Monaldi no
és el pa de cada dia i que

11-1-39 5

encara no en tenen gran experiència.
Afortunadament, a tu no et cance
cap pesa, sembla. Cada dia t'estàs
posant més pan i més maca, i
en). en un dia l'altre dia que
en Manresa t'havia trobat joia
milla - de debò - en el seu darrer
examen. Que havia desaparegut la
cora perifèrica des mitjans del cor
tat dret. Tu les el que vingués
per a aguantar, i les dures, i
treure el màxim profit d'aquest
"torment" favorable. Qui sap? potser
el Dr. et podria donar ell mateix
en persona el seu parer, si cap
cosa nova no apossa el vendre

11-1-39 2

Vna detennina ció

Vaig veure que ahí no portaves el
vestit de penitent. És que ja t'han
passat els remordiments? Potser no
val la pena que escriguis a la
Llúcia. Pense que tancaria gent
tancada massa, i et podria excusar - si
no ho vas fer, que sorrito que ja li
vas dir el doigt.

Aquells minutets de l'altra carta
els vaig fer després d'haver-la escrit,
i tot esperant que la germana me
la vingues a buscar. És que també
vols dedicar-te a fer interve-
tions? Si es veu avisa per
endavant, com he fet jo. Espero
que ja em facis saber les bases

11-1-39 25

Conclusions.

Respecte al teu somni t'he de confessar que no he començat encara a repassar el llibre de Freud. De moment, tinc altres coses que m'interessen més. De tota manera, el somni deu ésser més fàcil, i com que el fet que estiguis disposada a no venen-ho en descàrrega ~~de~~ ^{de} responsabilitat, veig a dir-te com t'interpretaria un breu dià

personatges. Ja és sabut que els personatges del somni no són, moltes vegades, qui aparenten ser. Els nostres somnis són molt discrets, i quan som ni amb algú, sovint substitueixen la persona real per un personatge figurat, de característiques semblants o no, i així ens enganjem a moral tres matèries per poder somniar amb

11-1-89 (3)

més llibertat. A veure a veure d'onis qui
signifiquen en realitat es personal per
que tu has començat.

Tu — Tu, així, és evident.

Sua Margarit — El fet que sigui una sen-
yora menudeta i pesonuda, suggereix
evidentment, — i la seta del somriure
ho confirma —, que ella era, en
realitat, la M^{re} del teu men-
disbessada de la Margarit.

Jardiner — Sec i jiuu com un senyor que
conec, 45 anys, bona persona, no
te' ni vinc. No en parlem
més. Aquest sóc jo.

Vna criatura — Personatge molt secundari
i que després s'esfumava. No ho sé,
potser sigui un fantasma d'en
l'esp. Però és igual.

Acció — Es resumeix en el fet que
quant tot a paquí, pels vostres jardins
de finca, tu ens demostres la
manera com s'han de plantar les

lledes raves perquè es fa en ben clares
i donen un bon rendiment. El
mètode consisteix en mutilar-les; a
les ones treure'ls hi la corona, i a
les altres escapçar-les.

Interpretació. Les lledes raves són
els malalts, nosaltres. El camp de
bledes, el sanatori, on aquestes
antipàtiques lleguminoses han de
creixer i prosperar. Tu ens has volgut
dir - et has volgut dir a tu mateixa,
som miant -, que perquè els malalts
al sanatori es porten passos i macons,
quan hi entren s'hanien de mun-
tilar, s'hanien d'averçar, es ens
la corona, i els altres s'hanien
de tallar la cua. Com que els
benedictins són molt descordats, no
sostanien enlloc per dir-te el que
tu has simbolitzat en forma
de corona i en forma de cua.

Pero deixem-los estar, i admetem que tu no volies dir més que les noies, en entrar al Si, si haurien de treure totes les marques de cogneteria i ramitat, (corona de fulles), i es homes si haurien d'escapar la llengua (ma).

El fet que havis triat per a testimoni del teu acte a mi i a la Ma del C, em fa pensar que, inconscientment, has guardat una viva impressió de les paraules d'en L. i mers, tot sapent d'immerse, sobre la possibilitat que jo em deixés seduir per la corona de fulles de la Ma del Cameró, i sobre el fet d'haver-li nagrat un tancat en què els seus ulls em marejaven en mi i els mirava massa de prop.

No tinguis por. Ja ja molt temes que em veig escapar la ma.

11-1-39 45.

Coleho que la canço t' hagi agraïant.
Estiguis Tranquil·la, no l'he volguda
ja més para noica del que són
moltes cançons populars. En quant
a la música, no te vorat de
cantar-la. Si aquest vesre encasa
luis de Talp, li buscaré una
melodia.

M'amoïna que diguis això
de les cartes. És un pels amb
mi, també? Per Déu ja el
lavori d'ahir les totes, i de
quedar-te el solhe si vols.

La Maria Perença em diu
que al -Alced- i han fet
subdirector de l'Institut
i el marit d'Alena ubessa

11-1-39 5

a la facultat de filosofia. Està decidit, encis que pugni me'n anar a l'auto Domingo.

A Barcelona em vanig les retratar a un fotomontatge, i espero que m'enviïn les còpies. Si he quedat he't en donar una a una i un altre. Ten

Miró